

EEN SOEVEREINE GOD

Zo hangt het dan niet af van hem die wil, ook niet van hem die hardloopt, maar van God Die Zich ontfermt. Rom. 9:16

Wanneer ik als gastpredikant bij een kerk word uitgenodigd, mag ik meestal de liederen uitkiezen die tijdens de dienst gezongen worden. Ik probeer liederen te kiezen die goed passen bij mijn preek. Dat doen de meeste predikanten, en ook Spurgeon deed dat zo. Toen Spurgeon nog maar net in Londen werkte, werd hij op een dag uitgenodigd om in een andere kerk te preken. Zoals gewoonlijk mocht hij de liederen uitkiezen. In die kerk gebruikten ze een liedboek dat was samengesteld door Isaac Watts. In eerdere verhalen heb je al iets van hem kunnen lezen. Het liedboek van Watts bestond uit drie delen en bevatte ook liederen die op de Psalmen waren gebaseerd.

Tijdens de dienst werd het zingen geleid door een andere dominee. Omdat het boek uit drie delen bestond, maakte hij per ongeluk een fout. Hij kondigde het verkeerde lied aan! Hij zei: “We gaan de volgende lied zingen, *When the Eternal bows the skies.*” Dat is een lied van Isaac Watts, maar tegenwoordig is het niet meer in veel liedboeken te vinden. De dominee las het laatste vers van dat lied voor: “Net als Zijn aard is Zijn genade, volledig soeverein en volledig vrij.” Maar toen hij dat las, vond hij het helemaal niet prettig! Meteen zei hij: “Dat lied zingen we niet!” Die dominee wilde namelijk niet zingen over een God die soeverein is. Het woord *soeverein* betekent dat God alle macht heeft, dat Hij alles kan doen wat Hij wil en dat niemand Hem kan tegenhouden. Hij bestuurt alles! De dominee geloofde ook niet dat God de redding van mensen in Zijn hand heeft. Maar dat is juist wat we bedoelen met “*soevereine genade*”: Gods genade is volmaakt, vrij en alleen van Hem afhankelijk.

Spurgeon begreep meteen waarom die dominee het lied niet wilde zingen. Toch zei hij vastberaden: “Indien u wenst, zingen we dat lied — en als we dat niet mogen zingen, zingen we helemaal niets!” Maar de andere dominee zei “nee” en sloot zijn liedboek. Dus moest Spurgeon preken zonder dat het lied gezongen werd. Spurgeon dacht snel na. Hij had zijn preek al voorbereid, maar toen hij

merkte dat de dominee niet geloofde in een God die alles in handen heeft — en misschien ook andere mensen in de kerk niet — besloot hij zijn preek helemaal te veranderen! Hij koos een andere tekst uit de Bijbel: “Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontferm en zal barmhartig zijn voor wie Ik barmhartig ben. Zo hangt het dan niet af van hem die wil, ook niet van hem die hardloopt, maar van God Die Zich ontfermt.” (Romeinen 9:15-16).

Deze woorden laten duidelijk zien dat wij helemaal in Gods handen zijn. Zijn genade is soevereine genade — Hij kiest ervoor om goed voor ons te zijn, niet omdat we dat verdienen, maar omdat Hij goed is. Als we gered worden, mogen we weten dat dat volledig door Hem komt. Onze taak is om op Zijn genade te vertrouwen — en Hem met dankbaarheid te loven en prijzen!

